

ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

The Storage Performance of Revenue Administration Sakaeprong Subdistrict
Mueang District Buriram Province.

วิชณ ปัญญาวงศ์¹, รชต อุบลเลิศ²

จาริวัฒน์ สลับเพชร³, ณัฐพล กิจติสากุล⁴, สุนนต์ โอกรุ่งรัมย์⁵,

ชญญา โยรัมย์⁶, ศิริพร เกษมพงษ์⁷, วัชรภรณ์ กัณหาทิพย์⁸

¹⁻²อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

³⁻⁸สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณกับการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และเพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง ตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรงตำบลสะแกโพรง อำเภอเมืองจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน..347 คน และกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือ ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และตัวแทนประชาชน จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และค่าเอฟ (f-test)

ผลการวิจัยพบว่า การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง ตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 4.48$, S.D.= 0.42 โดยเรียงลำดับดังนี้ ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ด้านงบประมาณ และด้านโครงสร้างภาษีและการบริการผลการเปรียบเทียบการจัดเก็บรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง ตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์โดยจำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทภาษีที่ชำระ ในภาพรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัญหา และแนวทางในการจัดเก็บรายได้ คือ ประชาชนยังไม่เข้าใจขั้นตอนการจัดเก็บรายได้ และการดำเนินการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับขั้นตอนการจัดเก็บรายได้ เพื่อให้ผู้เสียภาษีเข้าใจขั้นตอนและโครงสร้างของการจัดเก็บรายได้

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพ, การจัดเก็บภาษี

Abstract

This research is mixed method research: quantitative research and qualitative research. To study the revenue collection of the sakaepkong subdistrict administrative To compare the revenue collection of the sakaepkong subdistrict administrative Classified by personal factors And to study the issue and guide the revenue collection of the sakaepkong subdistrict administrative Muang-district Buriram. The samples People in the sakaepkong subdistrict administrative Muang-district Buriram 347 people. And prospects for the interview is the management and staff of 10 were used in the questionnaire and interviews. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation. T-test (t-test) and F (f-test).

The research found. The revenue collection of the sakaepkong subdistrict administrative Muang-district Buriram. The average overall was high $\bar{x} = 4.48$, S.D.= 0.42. The order personnel, facilities, materials, budget and tax structure, and services results compare to revenue collection of the sakaepkong subdistrict administrative Muang-district Buriram by gender, age, education, occupation. estimate salary And the payment of taxes Overall, and found that no difference was statistically significant at the level of 0. 05. issues and ways to save money. People also do not understand the process of revenue collection. And the implementation of the revenue collection of the sakaepkong subdistrict administrative Organization. The publicity about the process of revenue collection. So that taxpayers understand the process and structure of revenue collection.

Keywords : Performance, Tax collection

บทนำ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาความเจริญของประเทศเป็นอย่างมาก เพราะมีภารกิจที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรท้องถิ่น พร้อมทั้งต้องให้บริการที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 มีจุดมุ่งหมายหลักในการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถ ที่จะตอบสนองต่อความต้องการของพลเมืองในท้องถิ่นได้ แต่ทั้งนี้ ด้านนโยบายที่สำคัญๆ ยังคงยึดตามแนวนโยบายแห่งรัฐอยู่ เช่นนโยบายการเงินการคลัง นโยบายการป้องกันประเทศ เป็นต้น หน่วยการปกครองท้องถิ่น มีความอิสระในการที่ดำเนินกิจกรรมการบริหารของตนเอง ได้ แต่อีกด้านหนึ่งนี้รัฐบาลยังคงเอกลีทธิในการควบคุมเอาไว้ ทั้งนี้ เพื่อรักษาสภาพความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความมั่นคงของชาติไว้ ดังนั้น แนวความคิดในการจัดการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบลจึงเกิดขึ้น เพื่อส่งเสริมท้องถิ่นในปกครองตนเอง มีส่วนร่วมในการบริหารงานมีสิทธิดำเนินการปกครองกันเองอันเป็นรากฐานและวิถีทางของการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ทำให้ประชาชนรู้สึกได้ว่า ตนเอง มีส่วนได้ส่วนเสียในการบริหารงานท้องถิ่นตนเอง (จุฬาลักษณ์ ตุงคำ, 2553, หน้า 1)

องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจหน้าที่พัฒนาในด้านต่างๆในเขตความรับผิดชอบได้ด้วยตนเองมีความเป็นเอกภาพหรืออิสระในการบริหารงาน งบประมาณ และอื่นๆการที่ท้องถิ่นจะสามารถดำเนินการ ให้เป็นไปตามนโยบายและแผนงานขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพผลทางการบริหาร ทำหน้าที่บริหารทรัพยากรภายในท้องถิ่น ดูแลกิจกรรมขั้นพื้นฐานที่ท้องถิ่นดำเนินการ คือการผลิตบริการสาธารณะท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่น การกำกับดูแลสภาพสิ่งแวดล้อม การดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การจัดระเบียบสังคม มีอำนาจหน้าที่ที่จะเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหา ในเขตพื้นที่ ให้ตรงกับความต้องการของประชาชนเพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นในทุกด้าน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ 9 ประการ คือ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ และทางบก รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและพิการ คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่ทางราชการมอบหมาย ในการที่จะบริหารงานให้เกิดผลสำเร็จนั้นต้องอาศัยปัจจัยต่างๆหลายประการเพื่อให้การบริหารงานบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ซึ่งมีเงื่อนไขสำคัญที่จะมา กำหนดการขับเคลื่อนนั้นก็คือ การมีงบประมาณ ที่เพียงพอต่อการบริหารและพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล มีรายได้จากการจัดเก็บภาษี จากการเก็บค่าธรรมเนียมค่าใบอนุญาตค่าปรับ และรายได้วิสาหกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลเช่นเดียวกับหน่วยงานท้องถิ่นอื่น องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติของท้องถิ่นและมีสิทธิได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเป็นประจำทุกปี รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสี่ส่วน ส่วนแรก ภาษีท้องถิ่น ได้แก่ ภาษีโรงเรือน และที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย ส่วนสอง

รายได้ที่ไม่ใช่ภาษีอากรซึ่งรวมค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาตค่าปรับ รายได้จากทรัพย์สินและรายได้เบ็ดเตล็ด ส่วนที่สาม ภาษีแบ่งซึ่งเก็บจากภาษีที่ร่วมกันระหว่างรัฐบาลและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ภาษี และค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสุรา ภาษีสรรพสามิต ค่าภาคหลวงแร่ ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม ฯลฯ ส่วนที่สี่ เงินอุดหนุน จากรัฐบาล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ เงินอุดหนุนทั่วไปและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2551)

การจัดเก็บรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง ประกอบด้วย ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเรียกเก็บจากประชาชน ผู้มีหน้าที่เสียภาษีในลักษณะของการบังคับโดยไม่มีพันธะที่จะต้องตอบแทนแก่ผู้เสียภาษีโดยตรง วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีก็คือเพื่อหารายได้ มาใช้จ่ายในการบริการสาธารณะให้แก่ประชาชน และเพื่อเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญ รุดหน้า รายได้จากการจัดเก็บภาษีนับเป็นหัวใจของการพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นงานพัฒนาและจัดเก็บรายได้จึงเป็นงานซึ่งถือว่าเป็นหัวใจหลักสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากเป็นแหล่งที่มาของงบประมาณ รายได้ในแต่ละปี (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2551)

ในการที่จะการปกครองส่วนท้องถิ่นให้ประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องมีการบริหารการเงินการคลังที่ดี และมีความสามารถที่จะบริหารได้ด้วยตนเอง ซึ่งหมายความว่าต้องพึ่งตัวเองให้ได้มากที่สุด คือต้องมีรายได้ พอเพียง กับรายจ่าย เพื่อจะได้นำรายได้มาพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีความสำนึก และต้องเร่งทำความเข้าใจ ในเรื่องที่จะทำอย่างไรเพื่อให้การจัดเก็บรายได้ให้มีประสิทธิภาพถูกต้อง และครบถ้วนเพื่อที่จะได้นำรายได้มาใช้จ่าย

องค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบล จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วน ตำบล เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2539 ปัจจุบันมีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด 26 หมู่บ้าน ประชาชนในตำบลสะแกโพรง มีทั้งสิ้น 13,224 คน เป็นชาย 6,675 คน หญิง 6,549 คน มีครัวเรือนทั้งหมด 3,125 ครัวเรือน ความหนาแน่นของประชากรในตำบลเฉลี่ย 166 คน ต่อตารางกิโลเมตร

เนื่องจากในปัจจุบันมีผู้เสียภาษีเพิ่มมากขึ้น แต่ในความเป็นจริงนั้นยังมีผู้เสียภาษีอีกจำนวนมาก ยังไม่ดำเนินการเสียภาษีตามที่กฎหมายกำหนด จึงหาเหตุผลว่าทำไม เพราะเหตุใด จึงมีผู้ที่ยังไม่เสียภาษีประจำปี และหาวิธีการและแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
3. เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง ตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณกับการวิจัยเชิงคุณภาพ สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ศึกษา คือ

1.1. กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง และเป็นผู้ที่มีชื่ออยู่ในรายการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย อายุตั้งแต่ 20 ปี ขึ้นไป แบ่งเป็น 26 หมู่บ้าน จำนวนประชากร 2,623 คน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยคำนวณ ตามสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane ;1973) ที่มีความคลาดเคลื่อนของการสุ่มร้อยละ 0.05 ได้จำนวนประชากรเป้าหมายที่ต้องการศึกษาทั้งหมด 347 คน

1.2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ ได้มาโดยวิธีการเลือกผู้ให้ข้อมูลใช้วิธีการสุ่มตามความสะดวก จำนวน 10 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง ตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 5 คน และประชาชนผู้เสียภาษีในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง ตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 5 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือในการวิจัยดังนี้

2.1 การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม เพื่อสอบถามประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ และเก็บรวบรวมมาดำเนินการวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การทดสอบ ค่าที (t-test) และค่าเอฟ (f-test) โดยการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC) เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยครั้งนี้

2.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เอกสารแนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำมาเป็นกรอบในการสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อได้ทราบปัญหา ข้อขัดข้องในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง โดยมีวิธีการดำเนินงานตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ผู้วิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถามและรวบรวมแบบสอบถามจากผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง จำนวน 347 คน

3.2 บันทึกข้อมูลเอกสารและข้อมูลแบบสอบถามเพื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติ

3.3 จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปจำนวน 347 ชุด โดยวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละชุมชน โดยที่แบบสอบถามได้รับกลับคืนมาและมีความสมบูรณ์จำนวน 347 ชุด จึงคิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ได้มีความเที่ยงตรงสอดคล้องกับความเป็นจริงของชุมชน ผู้วิจัยยังได้เก็บข้อมูลด้วยการ ลงภาคสนามโดย วิธีการแจกแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ให้กับประชาชนผู้ที่มีชื่ออยู่ในรายการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย อายุตั้งแต่ 20 ปี ขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ของตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อใช้เป็นส่วนสำคัญในการวิเคราะห์ ข้อมูล ให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของประชาชนใช้สถิติเชิงปริมาณ (Descriptive Statistics) คือ ความถี่ และร้อยละ

4.2 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของประชาชน ใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นนำคะแนนเฉลี่ยของประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีมาแปลความหมายโดยกำหนดไว้เป็นเกณฑ์ประมาณค่าดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด.2545 หน้า 99-100)

คะแนน 4.50 – 5.00 หมายถึงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีมากที่สุด

คะแนน 3.50 – 4.49 หมายถึงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีมาก

คะแนน 2.50 – 3.49 หมายถึงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีปานกลาง

คะแนน 1.50 – 2.49 หมายถึงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีน้อย

คะแนน 1.00 – 1.49 หมายถึงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีน้อยที่สุด

4.3 การวิเคราะห์การจัดเก็บรายได้ของประชาชนในภาพรวม โดยการใช้ วิเคราะห์ข้อมูล สัจเคราะห์ข้อมูลและการจัดกลุ่มข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ คณะผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าเป็นชายมีอายุ ระหว่าง 26 -35 ปี มีระดับการศึกษาส่วนมากมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001–15,000 บาท และประเภทภาษีที่ชำระส่วนใหญ่เป็นภาษีบำรุงท้องที่

1.2 ผลการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการจัดเก็บรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D.= 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านบุคลากรและด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ($\bar{X} = 4.52$, S.D.= 0.40) รองลงมา คือ ด้านงบประมาณ ($\bar{X} = 4.46$, S.D.= 0.45) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 4.41$, S.D.= 0.41)

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

2.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็น ของการจัดเก็บรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็น ของการจัดเก็บรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็น ของการจัดเก็บรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็น ของการจัดเก็บรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามอาชีพ โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็น ของการจัดเก็บรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็น ของการจัดเก็บรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามประเภทภาษีที่ชำระ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบุคลากร และด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการศึกษาปัญหาและแนวทางในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

3.1 ด้านบุคลากร

ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ผู้อำนวยการกองคลัง พนักงานท้องถิ่น และลูกจ้างท้องถิ่นฝ่ายกองคลังองค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้บริหาร ผู้อำนวยการกองคลัง พนักงานท้องถิ่น และลูกจ้างท้องถิ่นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ข้อสรุปดังต่อไปนี้

การให้บริการในการชำระภาษีของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ นั้นมีความสะดวก และรวดเร็ว พร้อมทั้งจะรับใช้ประชาชน และยังมีความเหมาะสม ต่อการให้บริการ มีเจ้าหน้าที่เพียงพอแก่การให้บริการ เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับประชาชนในการชำระภาษีเป็นอย่างดี เจ้าหน้าที่มีความคล่องตัวในการทำงานและยังมีการลดระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนของการให้บริการในการชำระภาษี

3.2 ด้านงบประมาณ

จากการสัมภาษณ์ ผู้บริหาร ผู้อำนวยการกองคลัง พนักงานท้องถิ่น และลูกจ้างท้องถิ่นฝ่ายกองคลังองค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ เกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ข้อสรุปดังต่อไปนี้

ในการจัดสรรงบประมาณ ในการนำมาดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี ได้มีการจ่ายงบประมาณตามที่กำหนดไว้ในแผน และได้จัดสรรงบประมาณได้อย่างเพียงพอและเหมาะสม มีการใช้งบประมาณอย่างโปร่งใส และคุ้มค่า เพียงพอ

3.3 ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์

จากการสัมภาษณ์ ผู้บริหาร ผู้อำนวยการกองคลัง พนักงานท้องถิ่น และลูกจ้างท้องถิ่นฝ่ายกองคลังองค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ เกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ข้อสรุปดังต่อไปนี้

ในเรื่องของสถานที่ที่มีการจัดสรรไว้ อย่างเพียงพอแก่ผู้ที่มาใช้บริการ สะอาดกว้างขวาง มีเครื่องมือ ที่ใช้ในการจัดเก็บภาษี ทันสมัยสะดวกและรวดเร็ว เหมาะสมต่อผู้ที่มาใช้บริการ และนอกจากนี้ยังมีการนำเครื่องมือไปใช้ นอกสถานที่ เพื่อรับใช้บริการประชาชนในการจัดเก็บภาษี

3.4 ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ

จากการสัมภาษณ์ ผู้บริหาร ผู้อำนวยการกองคลัง พนักงานท้องถิ่น และลูกจ้างท้องถิ่นฝ่ายกองคลังองค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ เกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้ข้อสรุปดังต่อไปนี้

การจัดโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการเกี่ยวกับการดำเนินงานจัดเก็บภาษี นั้น มีระเบียบแบบแผนที่ถูกต้อง ชัดเจน มีการตรวจสอบการจัดเก็บภาษีอย่างสม่ำเสมอ และยังมีการ นำรายได้ที่ได้มาพัฒนา และจัดสรร อย่างเหมาะสม

อภิปรายผล

จากการศึกษาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ด้านโครงสร้างภาษี และการบริหารจัดการ คณะผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ด้านบุคลากร ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เจ้าหน้าที่ปรับปรุงวิธีการทำงานให้ดีขึ้น เร็วขึ้นและมีคุณภาพมากขึ้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่แบบตรงไปตรงมาไม่เรียกรับเงินจากประชาชน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ เจ้าหน้าที่สามารถ แก้ไขปัญหาและอุปสรรค ที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสม มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุธรรม ขนาบศักดิ์ (2557) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปิงปประมาณ พ.ศ. 2557 ที่พบว่า ผู้รับบริการ มีความพึงพอใจต่อการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) โดยมีความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่บุคลากร ผู้ให้บริการ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.48$) รองลงมาคือ ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ ($\bar{X} = 4.40$) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.38$) และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมบัติ บุญเลี้ยง และคณะ (2555) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจ ของผู้รับบริการ ด้านคุณภาพการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่พบว่า ความพึงพอใจของประชาชนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 รวมทั้งผลการศึกษาของ สโรชา แพร์ภาษา (2549) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ความพึงพอใจ ของประชาชนที่มีต่อการบริการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นโดยสรุป จะเห็นได้ว่าผู้รับบริการ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความพึงพอใจ ในระดับมากขึ้นไป ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งส่วนมากเป็นผู้ที่มีภูมิสำเนาพักอาศัยในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น มีความรู้สึก ความคิดในทิศทางบวก ต่อผู้รับบริการ ที่พักอาศัยในพื้นที่เดียวกัน จึงทำให้ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่มีพฤติกรรมต่างๆ ที่ทำให้ผู้รับบริการได้รับความพึงพอใจในการให้บริการ

2. ด้านงบประมาณ ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการใช้งบประมาณในการประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอย่างเหมาะสม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ มีการใช้งบประมาณ อย่างคุ้มค่าและโปร่งใส มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีงบประมาณในการบริหารงานเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอย่างเพียงพอ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ธงชัย สันติวงษ์ (2541) ได้กล่าวไว้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึงผลการปฏิบัติงานที่ ทำให้เกิดความพึงพอใจและได้รับผลกำไรจากการปฏิบัติงานโดยพิจารณาจากการ ให้บริการอย่าง รวดเร็วทันเวลา นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอม่วงจังหวัดกาญจนบุรี ยัง สามารถนำรายได้ที่ได้รับจากการจัดเก็บภาษีมาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างคุ้มค่า และยังมีการจัดอบรม ให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องภาษี ทำให้ประชาชนเข้าใจเรื่องภาษียากขึ้น คุ้มค่าอย่างยิ่งกับงบประมาณที่เสียไป ดังนั้นจึงเห็นได้ ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอม่วงจังหวัด กาญจนบุรีมีการบริหารจัดการ ความมีประสิทธิภาพของการจัดเก็บภาษีในส่วนของความคุ้มค่าของ ค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บ ซึ่งถือว่ามี ความสำคัญ เพราะค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีอากรเป็นการใช้ ปัจจัยการผลิต หรือทรัพยากรอย่างหนึ่ง ซึ่งถ้า

ใช้จ่ายมากเกินไปก็อาจได้รับประโยชน์น้อยกว่าเมื่อ เทียบกับกรณีที่น่าไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น ซึ่งการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพย่อมจะมีผลทำให้ระบบ ภาษีมีความเป็นธรรม รัฐมีรายได้เพิ่มมากขึ้น และสอดคล้องกับการศึกษาของ จรัส สุวรรณมาลา (2541) ซึ่งได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับตัวชี้วัดประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี โดย กล่าวว่า ตัวชี้วัดประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี วัดโดยใช้อัตราส่วนร้อยละของงบประมาณรายจ่ายที่หน่วยงานของ รัฐใช้ไปในการจัดเก็บภาษีต่อรายได้จากภาษีที่จัดเก็บได้ โดยหลักการแล้วอัตราส่วนต้นทุนการจัดเก็บ ยิ่งต่ำมากเท่าใดแสดงว่าการจัดเก็บภาษีมีประสิทธิภาพมากขึ้นเท่านั้น

3.ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ผลการวิจัยพบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือมีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในกระบวนการจัดเก็บภาษีและทำแผนที่ภาษีแม่บท มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ มีการนำเครื่องมือไปใช้นอกสถานที่ในการจัดเก็บภาษี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ระบบแผนที่ภาษีมีความพร้อมต่อการใช้งาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กันตินันท์ นกขุนทอง (2559) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ในด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ผลการศึกษา พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีความทันสมัยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ในการจัดเก็บรายได้เพียงพอและเหมาะสม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือระบบแผนที่ภาษีขององค์การบริหารส่วน ตำบลสามพระยา มีความพร้อมต่อการใช้งาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

4. ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการตรวจสอบการจัดเก็บภาษีอย่างสม่ำเสมอ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ มีระเบียบปฏิบัติที่ชัดเจนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ มีการพัฒนารายได้ในการจัดเก็บภาษีอย่างเหมาะสม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กันตินันท์ นกขุนทอง (2559) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบของการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา ในด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ ผลการศึกษา พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการเรียกเก็บภาษีโดยอัตราภาษี แต่ละประเภทไม่สูงเกิน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการกำหนดวัน เวลา ในการชำระภาษี ค่าธรรมเนียมไว้อย่างชัดเจน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ องค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา มีการเรียกเก็บภาษีตามประเภทภาษี โดยค่าธรรมเนียม ที่เก็บมีความเหมาะสมไม่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิภาพพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ มีประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีข้อเสนอแนะในการสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ มีการจัดเก็บรายได้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้มากยิ่งขึ้นดังนี้

1. ควรจะต้องเพิ่มพูนองค์ความรู้ในงานของตนอย่างถ่องแท้เพื่อที่จะให้บริการได้อย่างถูกต้อง และสามารถแก้ไขปัญหาและ อุปสรรค ที่เกิดขึ้น ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
2. ควรจัดสรรงบประมาณในการบริหารงานเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีให้เพียงพอ
3. ควรปรับปรุงระบบแผนที่ภาษีให้เพียงพอและมี ความพร้อมต่อการใช้งาน ได้อย่างทันท่วงที
4. ควรพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้าง รายได้ในการจัดเก็บภาษีให้มากขึ้น และเหมาะสมเพื่อเอื้อต่อองค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้มีรายได้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ด้าน อื่น ๆ เพื่อจะได้ทราบว่าปัจจัยใดที่มีผลต่อการดำเนินการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล
2. ควรศึกษาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรในระดับประเทศ รูปแบบอื่น ๆ เพื่อจะได้ทราบว่า การบริหารองค์กรในระดับประเทศมีรูปแบบการดำเนินการจัดเก็บรายได้ได้อย่างไร
3. ในการวิจัยครั้งต่อไป ทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้นในระดับอำเภอ หรือ จังหวัดที่แตกต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นถึงประสิทธิผลการดำเนินการจัดเก็บรายได้

3. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. องค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง ตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ควรมีการจัดโครงสร้างหน้าที่ให้เหมาะสมเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ลดความซับซ้อน
2. องค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง ตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ควรมีการกำหนดยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ อย่างเหมาะสม
3. องค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง ตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ควรมีการเสียภาษีหลายช่องทางอย่างเช่น เค้ายอเตอร์เซอร์วิส ผ่านธนาคาร ตู้เอทีเอ็ม และผ่านอินเทอร์เน็ต
4. องค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง ตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ควรมีการตั้งงบประมาณไว้ในข้อบัญญัติ รายจ่ายประจำปีในการฝึกอบรมประชาชน ผู้เสียภาษี เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจ และให้ทราบถึงประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับถึงการเสียภาษี

บทสรุป

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ปัจจัยด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, รายได้ต่อเดือน และประเภทภาษีที่ชำระ พบว่า เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, รายได้ต่อเดือน ส่งผลให้ไม่แตกต่างกัน ส่วนการจำแนกตามประเภทภาษีที่ชำระ ส่งผลให้แตกต่างกัน ปัญหาอุปสรรคของการศึกษาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร เจ้าหน้าที่ที่ยังขาดองค์ความรู้ในการบริหารงานและการบริการประชาชน ปัจจัยด้านงบประมาณ ในการบริหารงานเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีใช้ งบประมาณให้คุ้มค่า งบประมาณที่ได้มีอย่างจำกัด ปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ระบบแผนที่ภาษีมีความพร้อมต่อการใช้งานยังล่าช้าและยากต่อการลงข้อมูลในระบบ ปัจจัยด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ การพัฒนารายได้ในการจัดเก็บภาษีนั้น ในเรื่องของโครงสร้างยังไม่เอื้อต่อการบริหารจัดการ สิ่งที่เป็นปัญหาและอุปสรรคมากที่สุดในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสะแกโพรง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ในปัจจุบันนี้ คือ การลงข้อมูลในระบบของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความล่าช้ามากในการลงข้อมูลพื้นฐานของประชาชนในระบบสารสนเทศ

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2551). **กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น.**
- กันตินันท์ นกขุนทอง. (2559). **การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.**
- จรัส สุวรรณมาลา. (2541). **การบริหารงานคลังสาธารณะ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- จุฬาลักษณ์ ตุงคำ. (2553). **แนวทางพัฒนาการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต อำเภอขามเฒ่าบุรี จังหวัดกำแพงเพชร. รายงานการศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, กำแพงเพชร.**
- ธงชัย สันติวงษ์. (2541). **พฤติกรรมบุคคลในองค์กร. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.**
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.**
- สโรชา แพร์ภาษา. (2549). **การประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา.**
- สุธรรม ขนาศักดิ์. (2557). **ความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการขององค์กรปกครองส่วน**

ทองถิ่น ปิงบประมาณ พ.ศ.2557. ว.มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ.
สมบัติ บุญเลี้ยง. (2555). ความพึงพอใจของผู้รับบริการด้านคุณภาพการให้บริการขององค์กร ปกครอง
ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์. <http://human.pcru.ac.th/vijai/vi55.pdf>. 1 มิถุนายน
2558